

26/3/98

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR,
GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 19 december 1998 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 15 april 1997 houdende vaststelling van de ontwerprijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 november 1997,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn artistieke en historische waarde:

- als monument:

Het kasteel van Gaasbeek met inbegrip van de omwalling, toegangsbrug en twee smeedijzeren hekkens, gelegen te Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat 40;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummers 107A, 110A(DEEL), 113, 114A, 60E(DEEL), 79A(DEEL), 80B(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De terrrastuin gelegen te

Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat +40;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummers 110A(DEEL), 86C, 86D, 86E, 86F, 86G, 86H.

Wegens zijn artistieke en historische waarde:

- als monument:

Het lustpaviljoen met trappartij, gelegen te

Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat +40;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummer 111B.

Wegens zijn artistieke en historische waarde:

- als monument:

De Sint-Gertrudiskapel met inbegrip van de voorliggende constructie met balustrade, gelegen te

Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat +40;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummers 101B, 102B(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

Het kruut- of poedermagazijn, gelegen te

Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat 38;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummer 72B.

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De zgn. schuur, gelegen te

Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat +38;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummer 70A.

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

De triomfboog, gelegen te

Lennik (Gaasbeek), Kasteelstraat 40;

bekend ten kadaster:

Lennik, 3e afdeling, sectie A, perceelnummer 99(DEEL).

Art. 2.

De **historische** waarde van het kasteel van Gaasbeek met inbegrip van de omwalling, de toegangsbrug en de twee smeedijzeren hekkens wordt als volgt omschreven:

als voormalige, op een hoogte ingeplante en volledig omgrachte burcht, ca. 1235 door de heren van Leuven opgetrokken ter beveiliging van het land van Gaasbeek, een zuidwestelijke enclave van het hertogdom Brabant.

De ingrijpende restauratie uit 1887-1898, waarbij naar buiten toe het ontoegankelijke burchtkarakter werd versterkt en langs de binnenkoer het open residentieel karakter middels een neogotisch en neo-rennaissance getint idioom werd benadrukt, be-

hoort tot de belangrijkste realisaties van één van de toonaangevende figuren bij de ontwikkeling van de neo-Vlaamse Renaissance, namelijk de architect-decorateur Charle-Albert (1821-1889).

Deze typische Viollet-le-Duc restauratie - Pierrefonds is nooit ver weg - waarbij de ontwerper op basis van een grondige archeologische kennis en een weloverwogen, persoonlijke interpretatie een zo authentiek mogelijke historische architectuur wou creëren getuigt bovendien van de toenmalige restauratie-filosofie.

De **artistieke** waarde van het kasteel van Gaasbeek met inbegrip van de omwalling, de toegangsbrug en de twee smeedijzeren hekkens wordt als volgt omschreven:

de integratie van alle kunsten in de architectuur die Charle-Albert voorstond komt in Gaasbeek op treffende wijze tot uiting in een kwalitatief hoogstaande binnenafwerking, het resultaat van een nauwe samenwerking met kunstenaars en ambachtslui.

Door het feit dat niet alleen de stoffering, maar ook het meubilair en de kunstcollectie van de laatste bewoonster in situ bleef bewaard; schetst Gaasbeek bovendien een uitvoerig en uniek beeld van de levens- en woonopvatting van de adel op het eind van de 19de eeuw.

De **historische** waarde van de terras- of boventuin met de 19de eeuwse uitbreiding wordt als volgt omschreven:

deze verhoogd aangelegde siertuin, waarvan het concept teruggaat tot de periode 1615-1632, vormt met zijn monumentale bakstenen ommuring en perron een uniek en goed bewaard voorbeeld van een op een renaissance-voorbeelden geïnspireerde terrastuin met italianiserend karakter.

De **historische** waarde van het lustpaviljoen met inbegrip van de trappartij en de zgn. kapelaanswoning wordt als volgt omschreven:

mooi en intact bewaard voorbeeld van een barok ca. 1620 te dateren tuinpaviljoen in de vorm van een ovaalronde bak- en kalkzandstenen constructie volgens een origineel en pittoresk concept geïncorporeerd in een ommuurde trappartij met aansluitend de zgn. kapelaanswoning in traditionele bak- en zandsteenstijl.

De **artistieke** waarde van het lustpaviljoen met inbegrip van de trappartij en de zgn. kapelaanswoning wordt als volgt omschreven:

de koepelvormige zoldering bezit een biezonder fraaie en merkwaaardige barokke stucdecoratie, verrijkt met polychrome voorstellingen van de mythologische figuren Vertummus en Pomona, uitgevoerd "à la mosaïque".

De **historische** waarde van de Sint-Gertrudiskapel met inbegrip van de voorliggende constructie met balustrade wordt als volgt omschreven:

als een tuinpaviljoen opgevatte kleine, eenbeukige 1625 gedateerde barokkapel met polygonale sluiting en flankerende tribunes, opgetrokken in traditionele bak- en zandsteenstijl met barokke in- en uitgezwenkte volutengevel en een hardstenen

zuilenportiek.

De voorliggende bakstenen constructie verfraaid met hardstenen balustrade werd in de 2de helft van de 19de eeuw gebouwd rond de Sint-Gertrudisbron, die het ganse domein van water voorziet.

De **artistieke** waarde van de Sint-Gertrudiskapel met inbegrip van de voorliggende constructie met balustrade wordt als volgt omschreven:

een houten barok portiekaltaar met een schilderij van de H. Gertrudis, toegeschreven aan Theodoor Van Loon vormt de monumentale blikvanger van de bescheiden, met kruisribgewelven overkapte binnenruimte met zijtribunes.

De **historische** waarde van het zgn. kruit- of poedermagazijn wordt als volgt omschreven:

merkwaardige parkconstructie (2de helft van de 18de eeuw?) in de vorm van een bak- en kalkzandstenen achthoekig paviljoen onder pyramidaal dak, met opvallend konisch uitgewerkte, half-ondergronds kelderniveau voorzien van verticale luchtspleten en een met grote, rechthoekige muuropeningen opengewerkte bovenbouw.

De **historische** waarde van de zgn. schuur wordt als volgt omschreven:

merkwaardige, parkconstructie van 1810 in de vorm van een rechthoekig bakstenen volume met lessenaarsdak en symmetrisch geplaatste halfronde, gecreneleerde hoektorens die kan worden beschouwd als één van de vroegste toepassingen van het neogotisch idioom in de vorm van een "fabriek" in een 19de eeuws landschapspark.

De **historische** waarde van de triomfboog wordt als volgt omschreven:

deze monumentale bakstenen triomfboog met Corinthische pilasters, in 1805-1813 gebouwd ter ere van Napoleon, vormt een typisch ingrediënt van een 19de eeuwse parkaanleg waarbij al dan niet exotisch geïnspireerde "fabrieken" als eye-catcher werden opgericht.

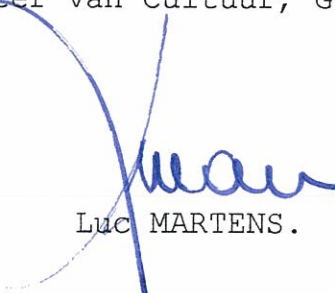
Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel,

26 MAART 1998

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

LUC MARTENS.